

## Rodos Channel Regatta Yarış Günlüğü

Yazanlar: Arda Cezzar, Cahit Benel, Can Tunca

Su-Sail Yarış Takımı:

Dümenci: Serhat Bolsu  
Ana yelken: Arda Cezzar  
Cenova: Anıl Günaydın  
Cenova: Tamay Kiper  
Balon: Seda Aksel  
Piyano: Yiğit Güler  
Direk dibi: Can Tunca  
Başüstü: Cahit Benel

Yarışa katılabilmek için aylar öncesinden kardeş firma Offshore Sailing'den Dufour 40 markalı Philoxené adlı teknemizi kiralamıştık. Son bahar gezisinde kiraladığımız 4 teknenin içinde Philoxené kızımız da vardı. Sebebi ise Serhat Reis'in haziranda başlayacak olan yarış öncesinde tekneye alışması, huyunu suyunu çözmesiydi. Zorlu ve stresli final haftasından sonra uçak biletleri ayarlandı, en hesaplı bileti Perşembe öğleden sonra uçağında bulmuştuk. Zaten şansımıza tekne bizden önceki hafta boştu. Perşembe günü ben (Cahit Reis) ve Yiğit Reis babıba marka cip ile Sabiha Gökçen Havalimanı'na yollandık. Otoban ortasında ilk önce benzinin bitmesi daha sonra da motorun yanmasıyla daha yarış başlamadan moraller sıfıra indi. Otoban kenarında Yiğit Reis ile endişeli bekleyişimiz CT Reis, Arda Reis ve Tamay'ın bizi kurtarmasıyla sona erdi. Zor da olsa Su-Sail yelken takımı kfilesi Sabiha Gökçen Havalimanı'na ulaşmıştı.

### 19 Haziran 2008 Perşembe

Güzel bir uçuştan sonra ekip Marmaris'e ayak bastı. Tabiki aksilikler peşimizi bırakmamıştı. Offshore Sailing'den Aslı Hanım ve Yiğit Reis arasındaki yanlış anlaşılma sonucu transfer aracımız gelmemişti. Havaş otobüsüne mahkum olmuştuk. Yapacak bir şey yoktu. İki buçuk saatlik yolculuktan sonra Marmaris'e ulaşmıştık. Tekneye eşyalarımızı bırakıp genel alışverişi tamamladık. Dolabımıza buz kalıplarını yerleştirdik ve tıka basa doldurduk. Akşama kimsede yemek yapacak takat kalmamıştı. Ekipçe her zaman yaptığımız gibi bir Marmaris turu yapmaya karar verdik ve akşam yemeğini de Friends Cafe'de yedik.

Tamay Ana'nın yaptığı pazarlık sayesinde güzel bir hesapla karnımız tok ve mutlu bir şekilde teknemize döndük. (Bu arada yemekte içtiğimiz suyun haddi hesabı yoktu. Tahminimce 20 litre içilmiştir.) Ama Serhat Reis doymamıştı. Tekneye varınca ilk iş olarak karpuzu kesti ve afiyetle yedi. Ama karpuzu buzdolabına koymayı unutmuştu. Bu küçük bir ayrıntı gibi gözükse de ileride büyük problemlere yol açacaktı. Bazılarımız tekne içindeki sığağa dayanamayıp havuzlukta uyumayı tercih etti.

### 20 Haziran 2008 Cuma

Ekip sabah çok geç kalktı. CT sucuklu menemen hazırlarken diğerleri kahvaltayı hazırladılar. Çayımızı demledik. Hava güneşli ve sıcak olduğu için hemen brandamızı bumbanın üzerine

gerdik. CT mutfaktan “miiissss, menemeeeee” efektleri yaparken kahvaltı için tüm şartlar oluştu. Uzun ve keyifli bir kahvaltıdan sonra Yiğit Marmaris’e sponsorumuz Uludağ Limonata için folyo kesimine, CT Albatros Marina ofisine transitlog ve pasaport işlemlerine, Arda ve Cahit ise MIYC’a (Marmaris International Yatch Club) yarış kaydı için gittiler. Bir önceki gün dışarda güneşin altında saatlerce bekleyerek üzerinde milyonlarca bakterinin ürediği kesilmiş karpuz ise Serhat’ın yapmış olduğu çarşaf torbasından bozma sistemle denizin içerisinde soğuyordu. İşler bitince yorgun argın tekneye dönenler soğuk karpuzu görünce “Karpuz dönerrrrrr!” dediler. Ancak karpuzun tadına bakanların yüzü ekşidi. Serhat’ın sistem çalışmıyordu. Poşetteki mikro gözeneklerden içeriye sızan deniz suyu karpuzun tadını değiştirmişti. Ayrıca tüm gün dışarda beklemesinden olacak ki biraz da bozulmuş gibiydi. Ama Serhat’ı kimse durduramadı ve neredeyse yarım karpuzu mideye indirdi.

Sıcaktan bunalan ekip antremana çıkmadan önce yarım saat Albatros Marina’da denizin keyfini çıkardı. Antreman öncesi yorulmak istemeyenler –simidini ve kolluklarını unutmuş olacaklar ki- usturmaçaları suyun üzerinde durmak için kullandılar. Öğleden sonra ilk antrenmanımızı yapmak üzere denize açıldık. Rüzgar beklediğimizden sertti. Yaklaşık 25 knot civarı esen rüzgarda tekneyi henüz tanımayan ekibimiz birazcık zorlandı. Gökyüzünü kaplayan kocaman balonumuz bu sert havada problem yarattı. Bu yüzden hemen balonu indirdik ve camadanları vurarak sadece orsa seyri antremanı ile yetindik. Kendimizi yeterince yorduktan sonra Albatros Marina’ya dönüş yaptık. Döner dönmez yemek hazırlıklarını yapıp, acele ile yemeğimizi yedik. Zira birazdan Türkiye-Hırvatistan maçı başlayacaktı. Maçı heyecanla seyrettik. Maç sonunda mutlu bir şekilde teknemize gittik. Biz de Pazar günü ülkemizi ve üniversitemizi uluslararası bir yarışta temsil edecektik. Bunun gururuyla ve hayali ile uykuya daldık.

## 21 Haziran Cumartesi

Yarıya 1 gün kalmıştı. Serhat ve Anıl sabah hasta bir şekilde uyandılar. Bu tüm ekibin moralini bozmuştu. Vakit kaybetmeden doktora giden Serhat ve Anıl’a güneş çarpması teşhisi kondu. Sebebi ise bir önceki gün şapkasız ve korumasız yapılan antremandı. Ayrıca hepimizin aklına bozuk karpuz olayı da geldi. Mesut Kaptan bize açıkta yemek bırakmak ile ilgili nasihatlar yağdırırken Arda da Serhat’a limonlu Türk kahvesi hazırlıyordu. Serhat şifa niyetine Arda’nın hazırladığı ilacı içerken bir yandan da Arda’ya bu hala işe yaramadı diye kızılıyordu.

Serhat ve Anıl doktordan geç geleceklerini telefonla bildirince, antrenman için yanıp tutuşan ekip onları almadan denize açıldı. Hava bir önceki gün gibi yine sertti. Ekibimiz altı kişi olduğu için tramola antrenmanlarına devam ettik. Serhat ve Anıl’ı Offshore’un botu ile Albatros Marina’dan aldıktan sonra antrenmanımıza devam ettik. Sert havalar için aldığımız küçük balonumuzu test ettik. Rüzgar yeterince fazla olduğu için Marmaris Koyu dışına çıkma gereği duymadık. Sert hava bolunumuzu sorunsuz bir şekilde açtık ve geniş apaz seyrinde Marmaris’e doğu yol almaya başladık. Balonumuzun çok küçük olmasına rağmen hızımız çok güzeldi. Bir çok kez kavança atarak balon antremanını sert havaya rağmen verimli bir şekilde geçirdik. Balon seyri yaparken ilginç bir olay yaşadık. Kavança attıktan sonra bir anda bize doğru gelen bir parasailing teknesi gördük. Üstelik havada birisi parasailing yapıyordu. İki tekne birbirine o kadar yakındı ki bizi parasailing yapan kişi ve parasailing teknesi arasındaki halata çapariz olma endişesi kapladı. Biz rotamızdan biraz saparak diğer teknenin rahat bir şekilde geçmesine izin verdik. Bu sırada bizim teknedeki herkes diğer teknenin pruvasında sanki diskodaymışcasına delicesine dans eden hanımefendiye bakakaldı. Ama ne müzik sesi

duyuluyordu ne de başka bir şey. O anda herkes gülme krizine girdi. Balon seyrine devam edildi. Son kavaçamızı attıktan sonra kerterimiz Albatros Marina'ydı. Balonumuzu indirdik, havuzluğu neta ettik ve marinadaki yerimize yanaştık.

Saat 19:00'da Marmaris Divan Restaurant'da yarış toplantısı ve güzel bir yemek bizleri bekliyordu. Biraz geç kalmıştık zira saatler 18:30'u gösteriyordu. Bütün gün antreman yaptığımız için herkesin duşa ihtiyacı vardı. Ancak duşlara gitmek büyük zaman kaybı olacağından pontondaki hortumu kapan oracıkta hızlı bir duş aldı. Kurulanıp hemen hazırlandıktan sonra Albatros Marina'nın ana kapısına çıkarak minibüs bekleme başladık. O sırada kamyonetiyle evine gitmek üzere marinadan ayrılan Mesut Kaptan otostop isteğimizi geri çevirmedi ve bizi kamyonetine yükledi. Kısa ve eğlenceli bir yolculuk sonucu Divan'a ulaşmıştık.

Karnımız zil çalıyordu. Hemen yemeklere saldırdık. Yemekler hem çok güzeldi hem de çok çeşitliydi. Bazılarımız mide fesatı geçirirken Serhat Reis rahatsız olduğu için pek bir şey yiyememişti. Karnımızı tıka basa doldurduktan sonra içinde bulunduğumuz ortamın farkına vardık. Öncelikle Türk ve Yunan yelkencileri bir arada böyle güzel bir organizasyonda görmek mutluluk vericiydi. Diğer taraftan bizde şaşkınlık yaratan şey ise yarışın en genç ekibi olmamızdı. Hatta yarışan tüm yatlarda bizim yaş grubumuzda kimse yoktu. O anda anlamıştık, bu yarış tam bir kurtlar sofrasıydı. Bizim ekibimizden çoęu kişinin geçen sezon İstanbul'da yarışlara katıldığı ve IRC 4 divizyonunda trofe şampiyonu olan "Tzigane" teknesi de yarışa katılıyordu. Hepimiz bu teknenin ne kadar hızlı gittiğini biliyorduk. Bunun dışında X 412 model "La Loba" teknesinin yıllardır Marmaris'de yarıştığını ve ekbinin Almanya'dan bu yarış için özellikle geldiğini duyduk. Ertesi gün İhsan Kaptan bize yarış için bir kaç öğüt verirken arkasına bakarak "La Loba teknesini geçmeye çalışmayın, zaten geçemezsiniz, sadece takip edin!" demesi durumun ciddiyetini gösteriyordu. Daha sonradan öğrendiğimize göre La Loba ekibi yarışırken birbirleriyle tek kelime konuşmuyorlarmış. O anda hepimizin aklına bizim teknede kavaça sırasında yaşadığımız bağrışmalar gelmiştir mutlaka. şansımıza Türkiye'nin en iyi yelkencilerinden bir olan Cumhuriyet Gökova'da bu yarışa kendi teknesi ile katılıyordu. Bu yaşımızda Cumhuriyet Gökova'ya karşı yarışacağımız için büyük gurur duymuştuk bir anda. Bu değerli rakiplerimizin yanı sıra bize rakip olacak bir çok Yunan ekibi vardı. Bu akşam kendimizi kurtlar sofrasında görünce biraz korkmuştuk. Aslında itiraf etmek gerekirse bayağı ekindik rakiplerimizden. Ama tekemiz Philoxené'nin direk ayarlarını Almanya'dan Peter yapmıştı. Biz de kendimize ve teknemize güveniyorduk. Elimizden gelenin en iyisini yapacağımıza da inanıyorduk. Yarışa katılan 17 tekne IRC handikap sistemine göre 2 divizyona ayrıldılar. IRC 1 sınıfında bulunan 10 adet tekne isimleri ve ülkeleri şöyle idi.

Gökova Teknesi – Türkiye

La Loba Teknesi – Almanya

**Philoxene Teknesi – Türkiye**

Panormitis Teknesi – Yunanistan

Yüksel D2 Teknesi – İngiltere

Apollon – Yunanistan

Nefeli – Yunanistan

Artic Circle – İsviçre

Kg – Türkiye

Tzigane – Türkiye

IRC 2 sınıfında bulunan 7 adet tekne isimleri ve ülkeleri:

Kekias – Yunanistan  
Shoshona – Türkiye  
Blues – Türkiye  
Kalimera – Yunanistan  
Rosa Luna – Türkiye  
Emily – Türkiye  
Mousmoulo – Yunanistan

Yemekten sonra tekrar Marmaris turuna çıkıldı. Ekip ruhunu güçlendirmek için Cahit Reis tüm ekibe korsan baskılı bandana ısmarladı. Bandanalarımızı takıp Marmaris turumuzu tamamladık. Ertesi gün yarış vardı ve erkenden uyumak gerekiyordu. Kısa gezintimizden sonra teknemize çekilip hemen uyuduk.

## **22 Haziran Pazar**

Sonunda yarış günü gelmişti. İlk iki güne nazaran rüzgar oldukça azalmıştı. Yarış startı saat 13:00 de verilecekti. Vaktimiz çoktu ancak yapılacak işler hala bitmemişti. Teknenin ağırlığını azaltmak için bimini demirleri söküldü. Buna ek olarak çıpamızı ve 60 metrelik zincirimizi Albatros Marina’da bıraktık. Sponsorumuz “Uludağ Limonata” yapıştırmalarını teknenin sancak ve iskele bordasına yapıştırdık. Bir önceki geceki yarış toplantısında dağıtılan sınıf bayrağımızı kış ıstralyaya toka ettikten sonra teknemiz yarışa tamamen hazırды. Ancak yarış uzun olacaktı ve karnımızı doyurmamız gerekiyordu. Ekipçe hemen kahvaltı hazırlayıp yedikten sonra hemen Albatros Marina’dan ayrıldık. Doğruca start hatına giderek yarıştan önce bir kaç start antremanı yaptık. Artık yarışa hazırдыk. Yarış startı saat 12:00 de verildi. Çok iyi start aldık. Gökova teknesiyle birlikte ilk sıralarda yer alıyorduk. Ancak zamanla reytingi bizden fazla olan tekneler bizi geçmeye başladı. İlk şamandıraya geldiğimizde 5. sırada yer alıyorduk. Bazı teknelerin reytinginin bizden fazla olmasının yanı sıra bazılarının reytingi hızlarına oranla inanılmaz derecede düşüktü. Reyting sistemine göre düşünülduğünde bu durum bizi biraz gerilere atıyordu. Bir üçgen ve bir sosis rotadan oluşan 10 millik parkuru tamamladık ve 5. sırada finish verdik. Daha sonra öğrenecektik ki bu sonuç bizi kendi divizyonumuzda 10 teknede 7. yapacaktı. Albatros Marina’ya döndükten sonra hep beraber denize girip rahatladık. Dinlenip rahatladıktan sonra Arda Marmaris Koyu dışında palmyelerle dolu Hollandalı Ahmet adında bir çin restaurantından bahsetti ve oraya gitmemizi önerdi. Bu yer Marmaris Koyu’nun dışında güzel bir koydu ve geceyi geçirebileceğimiz bir yerdi. Bu yüzden tekrar Marmaris’e dönmeme kararı aldık. Saat 19:00 sularında Hollandalı Ahmet’e vardık. Akşam teknede yemek yemeye karar verdik. Yemeğimizi yedikten sonra günün yorgunluğu herkesin uykusunu getirdi. Yarın yine uzun bir yarış günüydü.

## **23 Haziran Pazartesi**

Sabah yarış öncesi kahvaltı hazırlamak ile uğraşmak istemedik. Bu yüzden Hollandalı Ahmet’de güzel bir kahvaltı yaptıktan sonra start noktasına doğru tola çıktık. Bugün de dünkü rotasının aynısında yarışacaktık. Ancak rüzgarın hızı düne nazaran biraz daha az idi. Bu bizim avantajımıza idi çünkü Philoxene rakiplerine göre daha hafif bir tekneydi. Ancak bu sefer de Marmaris koyiçini çok iyi tanımadığımız için gerilerde kaldık. Yerel rüzgarları ezber bilen

rakiplerimiz bizi geçmeye başladı. Ancak yarış uzundu ve bırakmaya hiç niyetimiz yoktu. Yarış sonuna doğru rüzgar sait hızda esmeye başladı ve bugünkü yarışı 8. bitirdik. Moralimiz biraz bozulmuştu. Daha iyisini yapmayı düşünüyorduk ama olmamıştı. Artık yarınki uzun Marmaris-Rodos etabını düşünüyorduk. Her yarıştan sonra yaptığımız gibi denize girdik, eğlendik. Akşama ödül töreni vardı. Albatros Marina'ya gittiğimizde İhsan Kaptan bizi bekliyordu. Kendisi tüm yarış boyunca bizi takip etmişti ve hatalarımızı bir bir söyledi. Sonuçta tekneyi çok iyi tanı mıyorduk. İhsan Kaptan'ın bu sözleri üzerine yarının daha iyi geçeceğini düşünerek ödül törenine gittik. Güzel bir yemek eşliğinde Marmaris Pineapple Restaurant'da yapılan ödül töreni sonrası teknemize geldik ve uyuduk.

## 24 Haziran Salı

22 millik Marmaris-Rodos parkurunda hava beklediğimiz gibi esmiyordu. Bizim için rüzgarı arkadan alarak balon seyri ile gitmek daha avantajlı idi. Çünkü teknemizin balon yelkeni çok büyüktü ve rakiplerimizden bu seyirde daha üstündük. 22 millik bir rotada rüzgarı arkadan alarak Gökova ve La Loba'nın arkasından 3. olmayı düşünüyorduk. Ancak hava beklediğimiz gibi esmedi ve tüm yolu orsa seyri ile katetmek zorunda kaldık. Bu yarışa bizim kelimenin tam anlamıyla mükemmel startımız damgasını vurdu. Çok koordineli çalışan ekibimiz Gökova teknesinin 5-6 tekne boyu önünde yarışa başladı. Neredeyse tüm yarış boyunca tekneler arası rekabet devam etti. Çok çekişmeli geçen yarış sonunda 3. olarak finish vermemize rağmen reyting hesaplamaları sonucunda yine 7. olduk. Sonucun kötü olmasına rağmen 3 buçuk saatlik yarış boyunca rekabeti hiç elden bırakmadık. Bu da bizi sevindirdi. Teknemizi limana bağladıktan sonra bizim için hazırlanan partiye koşar adımlarla gittik. Güneşin altında 4 saatlik yarıştan sonra acıkan ve susayan bünyelerimizi doyurduktan sonra Rodos'u gezmek üzere limandan ayrıldık. Yürüyerek tüm Rodos'u gezdikten sonra akşam yemeği için balık yemeyi uygun bulduk. Bu arada ertesi gün rahatça dolaşmak için Tamay Ana sayesinde minibüs bulduk. Sokak arasında çok güzel bir esnaf balıkçısı bulduk ve burya oturduk. Balıklarımız ve kalamarımız biraz geç geldi ama tatları bir harikaydı. Kalamar özellikle Yiğit Reis'in hoşuna gitmişti. Yemekten sonra tekrar limana gittik. Herkes çok yorgundu ve hemen uyuduk.

## 25 Haziran Çarşamba

“Free day” nihayet gelmişti. Sabah Arda ve Serhat kiraladığımız minibüsü teslim alıp tekneye geldiler. Gezecek çok yer vardı. Minibüse eşyalarımızı yükleyip yola çıktık. Arda minibüsü kullanırken elini çıkarıp yol keserek Türk olduğunu belli etti. Önce denizde serinlemek isteyen ekibimiz, Lindos kalesi yolu üzerinde bir halk plajına uğradı. Her türlü deniz şakası ve deve güreşi yapıp yemek yedik. Arda, CT'nin yemeği henüz gelmediği için sakladığı ve hiç içmediği ice tea'yi çaktırmadan mideye indirdi. Bir sonraki durağımız Lindos kalesiydi. Arda, Serhat, Tamay ve Seda fahiş giriş ücretine aldırılmadan kaleyi gezmeyi tercih ederken, “Alanya kalesi burayı tokatlar” diyen CT, Yiğit, Cahit ve Anıl kasabayı gezmeye koyuldu. Yiğit'in çakma Dolce Gabbana gözlüğüyle gülme krizleri geçiren CT, Yiğit, Cahit ve Anıl, daha sonra gözlerine denize girilebilecek güzel bir yer kestirdiler. Orta yaş ve üstü çıplaklar plajı gibi bir ambiyansa sahip olan bu yerde denize girdikten sonra kaleyi gezenlerle birleşip minibüse döndüler. Bir sonraki durak, methini duydukları “Seven Springs” idi. Yaklaşık bir saatlik bir yolculuktan sonra “Seven Springs”e vardık ve buranın hiç de beklediğimiz gibi şakır şukur sular akan, doğa harikası bir yer olmadığını farkettiler. Hatta beklediğimiz yedi çağlayana karşılık, içine yedi adet parmak kadar su akan bir gölet bulduk. CT'nin bu mekanla ilgili yorumu “Manavgat burayı net tokatlar” oldu. Burada ilgimizi çeken tek şey yaklaşık 500 metre uzunluğundaki tünel oldu. Bu karanlık, dar tünele girip bayağı yürüdükten sonra diğer

uçta yine ışığı görmek güzeldi. Minibüse binip bir sonraki durağımız olan “Kelebekler Vadisi”ne gitmeden önce minibüs önünde Su-Sail bayrağıyla fotoğraf çektirdik.

“Kelebekler Vadisi”nde gerçekten milyonlarca kelebek vardı ama kelebeklerin genellikle tek tip oluşu bizi hayal kırıklığına uğrattı. Uyuyan kelebekleri uyandırmamak için sessiz olunması gerekiyordu. Buradaki turumuzu da tamamladıktan sonra gelen “Bizim Kelebek Vadisi burayı tokatlar” yorumu eşliğinde minibüse binip geri dönüş yoluna koyulduk.

Teknemizi bağladığımız marinaya yakın bir plaja geldik. Kimimiz denize girerken kimimiz şezlonglara uzanıp dinlenmeyi tercih etti. Havanın kararmasına aldırılmayıp yüzmeye devam eden Arda’yı şaka amaçlı arkada bırakıp minibüse bindik. 15 dakika sonra Arda’yı geri dönüp aldık. Marinada duş alıp üzerimizi değiştik. Akşam Türkiye-Almanya maçı vardı. Maç vakti geldiğinde Arda, CT, Anıl, Cahit ve Serhat marinaya yakın televizyon olan bir yere kurulmuşlardı. Bu sırada Yiğit, Tamay ve Seda önceki gün yedikleri kalamarın tadı damaklarında kalmış olacak ki yeniden kalamar yemek için şehire indiler. Maçı izledikten sonra kaybetmiş olmamızın verdiği üzüntü ve bütün gün Rodos’u gezmiş olmanın yorgunluğuyla teknemize dönüp uyuduk.

## **26 Haziran Perşembe**

Yarışların Rodos ayağı bugün yapılacaktı. Mezuniyetleri için İstanbul’a dönmeleri gereken Serhat ve Cahit sabah tekneden ayrıldılar. Ekibimiz artık iki kişi eksikti. Dümencimiz ve Baş üstümüz gitmişti ve yerlerini doldurmada güçlük çekeceğimiz ortadaydı. Yine de inancımızı kaybetmedik ve ekibimizde değişiklikler yaparak yarışa katıldık. Yiğit baş üstü oldu, CT dümene geçti. İlk yarışta ortalarda start aldık; ancak belirlediğimiz rotada aniden hava kalınca sonlara geriledik ve yarışı 11. olarak tamamladık. İkinci yarışta ise biraz daha şanslıydık. Son pupa kolunda balonla iyice pupayı zorlayıp biraz risk alarak 7. olduk. Böylece yarışlar tamamlanmıştı ve genelde 8. elde etmiştik. Marinaya döndük ve gece verilecek olan veda yemeği için hazırlandık. Yemekte, sıralamaya giren ekiplerin ödülleri verildi. Boynumuz ödül alamamış olduğumuz için biraz bükük de olsa yarıştığımız kurt ekiplerin yanında oldukça genç bir ekip oluşumuz bize moral verdi ve aslında güzel bir başarı elde ettiğimize bizi inandırdı.

## **27 Haziran Cuma**

Marmaris’e dönüş günü gelmişti. Öğlen yola çıktık ve güzel bir geniş apaz seyriyle Marmaris’e geldik. Yolda Yiğit’in çakma Dolce Gabbana gözlüğü uçtu. Tekneyi teslim ederken bumbanın içinde altobaşoya yol veren makaranın kırıldığı ortaya çıktı. Neyse ki teknedeki tek hasar buydu. Check-out işlemlerini tamamladıktan sonra Albatros marinada son bir kez denize girdik. Akşam teknede kalan son malzemelerle karnımızı doyurduk. Uçağımız sabaha karşı havalanacaktı ve dönüşte İstanbul’da bizi bir boğaz yarışı beklemekteydi. Bu yüzden bir an önce yattık.

Uçakta Yiğit Reis’in çenesi çıktı. Yiğit Atatürk Havalimanı’ndan hastaneye giderken ekibin geri kalanı ise Bluemoon yolunu tuttu. Bu zorlu boğaz yarışında neler olduğunu bu günlükte anlatmayacağız tabii ki. Rodos maceramız böylece bitti. Daha nice uluslararası yarışlara katılmak ümidiyle...